

"EDINOST"

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob torekih, četrtekih in sobotah. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerje pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vse leto . . . 12.— . . . 18.— Naročnine se plačujejo naprej na sarašbe brez priložne sarašbine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se računa po tarifu v petiti; za naslove s debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulice Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naprednino, reklamacije in oglaš sprejema upraviteljsko uradno Molino picolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglaš je plačevati loco Trst. Odprta reklama oije se proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„Edinost je moč“.

Javni shod

polit. društva „Edinost“ dne 8. novembra 1896. v Lonjeru.

Lonjer menda še ni videl takega sestanka. Vsi slabemu vremenu zbralo se je toliko udeležnikov, da so bili veliko pretesni prostor: v gostilni Čokovi. V veliko zadoščenje mora biti političnemu društvu „Edinost“, videčemu, kako častno se letos odziviljajo povabilom na javne shode. To zanimanje je v veliko tolažbo skrbečemu rodoljubu, kajti: naj si bodo že hipni vspehi politične borbe taki ali taki, naj tudi za hip triumfuje nasprotnik tu in tam, in, ako nam je tudi usojeno, da bomo še nekoliko časa morali nositi težo sedanjih žalostnih odnosov: sedanjí shodi pa nam utrjuje vsaj to blazilno zavest, da je še zdravega jedra v naši okolici! Jedra smo rekli, ker vidimo povsodi, da vse ono, kar si je ohranilo le količkaj gospodarske samostojnosti, je še naše! In ker je tako, smemo gojiti nado, da se okolo tega jedra polagoma zopet zbere tudi ostalo ljudstvo. A še nekaj opašamo, kar pozdravljamo iskreno zadovoljnostjo: tudi oni okoličani, ki so v nasprotnem taboru, so večinoma zgubili mnogo na svoji srditosti, tako, da ni več tistih odurnih prizorov kakor nekđaj. Kdo se ne spominja, kaka razjarjenost je bila ravno v II. okraju o volitvah pred 6 leti in — dasi v manjši meri — tudi pred 3 leti? A kakó je bilo predčerašnjem v Lonjeru? Ne govorili bi resnice, ako bi trdili, da so bili še vsi zborovalci na naši strani, zlasti gledé resolucije za okrajno glavarstvo; ali nisi je čul žaljive besede ali srditega nasprotovanja in protestovanja, marveč so ljudje na lepem prosili pojasnila tem in onem. Razpravljalo se je mirno in stvarno in po takem pametnem razgovoru bile so resolucije vsprejete soglasno. Po vsej pravici je torej rekel gosp. predsednik Mandić v svojem zaključnem govoru, da Lonjerci so se pokazali trezne in razsodne moče in jim čestital na uzornem vedenju. Naša želja je le: tako bodi povsodi in videli bomo, da kmalu izgine mnogokatero nesporazum-

ljenje med okoličani. Kakor hitro pa se zbistrijo pojmi, — o tem smo uverjeni — zbere se zopet ogromna večina okoličanov — pod jedno samo zastavo — pod zastavo ljubezni do svojega rodu in svoje zemlje.

Še jeden značilen moment treba navesti o shodu v Lonjeru. Politično oblast je zastopal magistratni komisar, a povedati moramo — na veliko začudenje gosp. Vidussa na Proseku —, da se isti ni niti z jedno besedo utikal v razpravo, dasi je bilo čuti tudi rezke kritike o upravi na magistratu. Mož se je držal predpisov, veljavnih za vladne zastopnike, in mi smo se držali mej dovoljene kritike. Tako smo bili zadovoljnimi in onemenda — tudi!

Predsednik Mandić je otvoril zborovanje ob 3½ uri popol. Pozdravil je zborovalce v imenu političnega društva „Edinost“ ter jih zahvalil na res častni udeležbi. Na to je predstavil zastopnika politične oblasti, g. komisarja Moro, in poslanca Vatrovca in Dollenza. Poslednja so pozdravili zborovalci živio-klici.

Omenivši, da je bila lepa udeležba na vseh shodih dosedanjih ter da so se povsodi soglasno vsprejele predložene resolucije, rekel je g. predsednik, da tudi na današnjem shodu je jako važna resolucija radi osnutja okrajnega glavarstva. Danes imamo tu zastopnika slavnega mestnega magistrata. Ker pa bržkone ne bomo imeli danes toliko svobode, kakor pod slavno policijo, prosí govornik zborovalce, naj razpravljajo mirno in trezno, da nas ne razpuste in da dokažemo, da smo omikani ljudje, ki umejo odločno in dostojno zastopati svojo stvar.

O prvi točki, o resoluciji za osnutje okrajnega glavarstva, je prvi govoril g. dr. Gustav Gregorin. Pojašnjeval je bitstvo samosvojega in prenešenega delokroga občin in je posebno povdarjal važnejša opravila prenešenega delokroga. Povdarjal je, da Lonjerci morejo biti ponosni, da je ravno iz njih srede padla iskrica za sedanje gibanje. Ideja osnutja okrajnega glavarstva za okolico sicer ni nova, ali iskrico

je podnetil na letošnjem občnem zboru „Edinosti“ korenika iz Lonjera, gosp. M. Pečar, posestnik in poštenjak v tej vasi. Na to pa smo bili pripravljeni, da nasprotniki zasnujejo protigatitacijo. Ali, kar trde oni, to je naravnost smešno. Mi ne mislimo na tako ločitev okolice od mesta, ker taka ločitev sedaj ni mogoča. Tu treba razločevati: Trst in okolica sestavljata jedno deželo, zato je okolica združena s Trstom kakor del dežele. In ako bi tudi okolica imela svojo lastno upravo, bila bi še vedno združena s Trstom, ker Trst in okolica sestavljata deželo. Poglejmo v Sežano. Sežana ima svoje županstvo, ki je podrejeno c. kr. okrajnemu glavarstvu; ali pa morda radi tega Sežana ne spada v deželo goriško?! Torej vidite, da celó tedaj, ako bi okolica imela svoje lastne, samostojne župane, bila bi še vedno spojena s Trstom. Ali mi tega niti ne zahtevamo. Mi hočemo le, da okolica ne bode uživala le „milosti“, ampak svoja prava. Zato vas prosim, da nikdo ne sede na limanico onim, ki vas strašijo, da pridete „pod Sežano“, opozarjam vas, da so ta žuganja popolnoma prazna, pozivljam vas, da pokažete vrata vsakemu takemu agitatorju. Prepričan sem, da tudi vi — kakor se je to zgodilo na Proseku in pri sv. Ivanu — soglasno vsprejmete resolucijo, ki vam jo predloži politično društvo „Edinost“.

(Pride še.)

Voditelji katoliške stranke v Trstu??

Iz Istre dne 3. nov.

Strah je sicer, po starem pregovoru, dobra reč, ali vselej tudi ne. Nasproti ima včasih zelo slabe posledice, mej drugimi tudi takrat, kadar se katoliški kristijan boji očitno pokazati svoje katoliško prepričanje, — vsaj jaz tako mislim. Ne vem pa, da-lise nekateri italijanski duhovniki v Trstu tudi teh mislij! Jaz bi dvomil. Naj mi gospodje „Amico-vi“ — ker te mislim — oproste, da se že v tretje bavim žnjimi in da jim posvečam ves današnji članek. Ali, ni drugače! Prepričan sem namreč, da so oni naši politični nasprotniki iz samega,

A tam? Carigrad se dviga iz morja kakor labud? Ali vidiš ono lepo devojko pod senco lavorike? A ona! Angelj! Malvina, divna, krasna! Ha, ha, ha! Glej, glej! Na vrvcu se obrača! Puncica! Lesena, pisana punica! Skoči, skoči! In rastla so mu krila! Sedaj se dotakne solnce! O joj! Nebeška strela je tresnila v orlove krilo — — —!

Na pol mrtev zrušil se je mladenič na posteljo. Sedaj ni trebalo več, da bi ga držali. Dremal je slabotno, toliko da je dihal. Ali hvala Bogul šest dni komaj da je živel Lovro. Življenje mu je bilo svečica, s katero se poigrava vetrič. Okreval je pomalo. Roke ni mogel niti premakniti. Komaj da je pregovoril dve tri besede na dan. Kmečki doktor je bobnal po svetu, da je rešil človeka. Imej svoje rešenje, mislil si je oče.

Nekega lepega popoldne je sel stari peleg sina:

„Lovro! Ali ti je bolje?“

„Nekoliko, oče“.

„Govoriti mi je s teboj. Je-lisi dovolj močan, da me bodeš mogel poslušati?“

„Govorite oče“.

„Ti pojdeš v veliko šolo na cesarski Dunaj“.

Bolnik je odprl oči.

(Pride še.)

PODLISTEK.

24

Prijatelj Lovro.

Črtica po resnici. — Spisal August Šenoa. Prevel C—š

„Bog ve, kaj snuje oče v izbi“, pripomenila je sestra, potem ko je že desetkrat izšla pred hišo, da bi videla, da-li se vrača brat. „Ali ste čuli, mati? Da pogledam, kaj dela oče?“

„Naj te varuje gospa nebeška“, zdahnula je stara jokaje, „ali ne poznaš očeta? Ne sili vanj. Hud je. Moglo bi priti zlo“.

Pod kraj dneva je dovel avak Lovra. Našel ga je sedečega kraj brezna na strmem kamenu o najhuši pripeki, kamor je kakor samaknjen upiral svoje oči. Poleg njega je ležala kujiga. Da so ti dobri ljudje umeli čitati, razumeli bi bili, da je ta kujiga Byronov „Don Juan“. Lovro ni govoril ničesar. Bil je bled in trepetal je kakor šiba. Položili so ga na posteljo. Ni malo se ni branil. Zbok jokanja matere izšel je oče iz izbe.

„Lovro, kako je?“ vprašal je stari pripogivši se nad sina.

„Hudo, oče“, je odgovoril sin in zaprl oči.

„Potrpi sinko“, šepnil je stari, „bode že bolje“.

Lovra je popala huda vročica. Čelo mu je gorelo kakor razbeljeno železo. Žila mu je bila hitreja nego blisk.

„Pojdite po doktorja“, je ukazal oče. Prišel je doktor, to je, kmečki ranocelnik. A koliko zna takov človek? Ničesar ni videl skozi debele naočnike. In Bogu bodi hvala na njegovi slepoti, sicer Lovro ne bi bil ostal živ.

„Gospod doktor“, je rekel stari oče, „pazite, da mi sin ne pogine“. Kmečki Eskulap je izbrbljal, brisaje si naočnike z modrim robcem, nekoliko latinskih neumnostij, odredil, da bolnik ne sme vina piti, utaknil svoj trdi tolar v žep ter odšel.

Bolezen je pritislila huje. Morali so držati mladeniča, in še kako, da jim ni skočil iz postelje. Vsa živa duša Lovrova kakor da je hotela razpoči, tako je besnel in jokal, kakor dete. Starki so noži parali srce, oče pa je bil nem, kakor kamen. Mladenič je jel blesti. Črna halja ga je delala zbesnelega, postajala je oža in oža, sedaj pa sedaj uduši Lovru srce. „Zraka, zraka!“ je zakričal bolnik. In počila je halja. Bilo mu je laglje. Postal je orlom; rastla so mu krila, zlata velika krila. Čuj, kako šume! On leti, leti daleč, visoko! „Kaj vidim? Piramide sredi puste Sahare!“

golega strahu pred tržaškimi framasoni in iredentisti, kar je vse jedno. Povemo dosti, ako rečemo, da je tržaški magistrat prenapolnjen framasonov. Kdor pa pozna razmere v Trstu in moč magistratovo tudi v nekaterih cerkvenih zadevah, me razume.

Za tržaške katoličane, da, za ves katoliški svet vse Primorske, veleznamenita dneva, 20. in 27. september sta nam slovesna priča, da katoličanstvo v Trstu še ni pokopano, tako nam zatrjuje sam „l'Amico“, in tako tudi mi trdimo. Vprašanje pa je, kdo pa se je udeleževal vseh teh slovesnosti; morda samo tržaški, oziroma katoličani italijanske narodnosti? Tega nam „Amico“ ne pové, ampak trdi na kratko, da katoliki v Trstu še živé. Res je to, res; ali ravno pri tej trditvi meral se je gospod dopisnik članka „20. settembre 1896.“ št. 41. spomniti nehoté, da so k tem slovesnostim skoro največ pripomogli ravno tisti katoliki, katere je pred časom morda ravno tisti dopisnik ometaval s hribovci. — Hotel je reči, kar je v Trstu slovanskega, prišlo je doli s hribov, s trebuhom za kruhom. — Ali v imenovanem članku „20. settembre 1896.“ ne omenja niti katolikov slovanskih, niti italijanskih, ampak takrat so bili pri teh slovesnostih sploh katoliki. — Dobro, ko bi gospodje vedno tako pisali, kdo bi jim mogel kaj očitati! Ali ravno ta dopis se ne strinja z vedenjem gospodov Amico-vih prilikom teh slavnosti.

Predno so bile one slovesnosti, izjavil je velik „Amico-v“ prijatelj — ki bode znal brati tudi moj članek, ker zna dobro slovensko —: „sarà una festa schiettamente italiana“. — Ali ravno ta izjava se ne strinja s člankom „20. settembre 1896.“ — Zakaj je pa ta članek tako prisiljeno objektivno pisan? Resnico na dan, gospodje! Ko bi pisali resnico, da se je teh slovesnostij udeležilo vsaj dve tretjini Slovanov, gorje nam! magistrat tržaški bi bil to zapisal v črno knjigo! Ako bi pa trdili, da je bila slovesnost „schiettamente italiana“, bi očitno lagali. — Strah, kaj ne, je bil tudi tedaj — za vas dobra stvar!

Te besede, ker so že očitne, so tudi velik nezmisel. Nezmisel bi bilo trditi, da je bila v čast Matere Božje prirejena kaka slovesnost, bodisi izključljivo italijanska, bodisi slovanska itd. —, ampak mi mislimo, da jednaka slovesnost ne more biti drugačna, ko samo katoliška. — In vendar se je gospod „Amico-v“ prijatelj, na pol Italijan, spozabil tako daleč, seveda v svojem srdcu do Slovanov, ter izustil one, jako nepremišljene besede. — Neki drugi še višji gospod se je baje jako srdil in jezil, da je nekdo pred cerkvijo sv. Justa ob priliki slovesnosti prodajal podobe s slovenskim tekstom. — No, gospodje so hoteli vsej slovesnosti dati pečat italijanski, ker drugače bi se zamerili framasonom na magistratu!

Ali so ti gospodje z zmešanimi pojmi sposobni biti voditelji katoliške stranke v Trstu? Za sedaj z lahko vestjo rečemo, da ne; s takim početjem in pisarenjem gotovo ne! Vendar bi lahko bili. Zato jim je bila dana najlepša prilika ravno ob tržaških slovesnostih meseca septembra. O tej priliki se je katoličanstvo nekako ločilo od framasonске klike, pokazalo se je v megli, kako močna bi bila lahko katoliška stranka v Trstu. Žali Bog pa! v sredi mej obema je nekaj zmanjkalo — voditeljev katoliške stranke ni bilo. Res, katoliki v Trstu še živé, ali brez voditeljev. Ljudstvo brez voditeljev se poizgublja tudi v Trstu. V Trstu manjka kakega Luegerja — tako nekako se je neki gospod izrazil v svoji propovedi koncem leta 1895.

Ako pa hočejo navidezni voditelji krščanske stranke v Trstu nastopiti res kakor pravi voditelji te stranke, morajo popolnoma premeniti svojo taktiko.

Prva stvar, katero bi morali odložiti, je sovrastvo do Slovanov. Brez Slovanov je nemogoča kaka katoliška stranka v Trstu. Zapomnijo naj si dobro, da velik del pravih katoličanov v Trstu, ako ne polovica, je Slovanov. Slovani v Trstu so organizovani. Toda ravno tisti gospodje, ki se štejejo voditelji katoličanov, nočejo poznati Slovanov. Vendar, kedo je res slavil katoliške slovesnosti dne 20. in 27. septembra? Kdo je pravično in objektivno brez sovraštva pisal o slovesnosti odkritja Dantejevega spomenika v Tridentu? Gospodje, ta slovesnost je bila schiettamente masonica, ir-

redenstica! In ravno to slovesnost ste vi proslavljali do neba, članek „20. settembre 1896.“ je pa bil tako mrzel, hladen. Seveda, napasti bi morali tiste, katerih se bojite.

In vi hočete biti še katoličani, in celo njihovi voditelji! Tako ne pridete daleč! Če pa ste bili tako kratkovidni, da niste preje opazili, kam meri slavnost Dantejeva ravno v Tridentu, — česar pa ne verjamemo, — tedaj odložite politiško pero, niste še za to, učite se še!

Dalje bi morali voditelji katoličanov v Trstu stopiti v brezobzirno opozicijo zoper liberalno, recte židovsko-framasonsko stranko tržaško. Ta stranka ima seveda svoj sedež na tržaškem magistratu. Toda ravno to je našim gospodom tako težko. Magistrat je mogočen, nam lahko škoduje! Kje in kako, vi dobro veste. — Ali ravno ta strah pred vsegamogočnostjo magistratovo je prazen strah. — V Trstu je mnogo dobrih Italijanov, poštenih katoličanov. Ko bi videli le-ti, da se kedo zanima in poteguje za nje, hitro bi se zgani, in kmalu bi ravno vi, gospodje, lahko napravili v Trstu močno krščansko stranko, ki bi nastopala vedno bolj zmagonosno, s katero bi moral tudi računati framasonski magistrat. Menda bi vas podpirala tudi vlada, ako bi gojili med ljudstvom strogo dinastični čut, in čut pravičnosti do drugih narodnosti! — In jaz mislim, da bi se vam radi pridružili tudi Slovani, ako bi se jim skazali vsakozni pravične. — Ne smemo se torej čuditi, da se vlada v Trstu ne zgane. Kako, saj se nima naslanjati na koga drugega, ki bi bil dosti močan, da bi z vspehom nastopil proti framasonski kliki. Slovanov nočejo, ali se jih pa boje, a zraven tega so tudi po svojem številu preslabi. Katoličanski Italijani so pak brez voditeljev. Toda ne — saj imajo voditelje, ali ti quasi-voditelji trobijo s framasonsko kliko v isti rog. Dokaz temu je proslavljenje Dantejeve slavnosti v Tridentu. Pa gospodje se bomo še vidili glede te framasonске iredentistične slavnosti!

Župnik v Istri.
(Po „Slovencu“)

Politiške vesti.

V TRSTU, dan 9. novembra 1896.

Kompromis v veleposestvu Dolnje Avstrije se je razbil. Skupščina, snidša se minole sobote na Dunaju, je 26 proti 18 glasovom odklonila kompromis. Tako se je sestavila samo liberalna lista. Čitateljem je znano, da da bode v prihodnjem dež. zboru Dolenje Avstrije velika večina na strani protiliberalcev. In da je došlo do kompromisa, imeli bi poslednji celó dvetretjinsko večino.

Vrenje v Stari Srbiji. V Belemgradu izhajajoči list „Glas Bosno-hercegovaca“ (glasilo izseljencev iz Bosne in Hercegovine) zatrjuje, da mnogoštevilni agenti neke velesile (?) trošijo mnogo zlata med ljudstvo v Stari Srbiji, Novem Bazarju in Albaniji, hoté pripraviti ustajo za prihodnjo spomlad. — O isti stvari javljajo s Cetinjske resnobnih dogodkov. Zatrjuje se namreč, da se je pojavila živahna agitacija med mohamedanskim prebivalstvom sanžalikota Novi Bazar. Mnogoštevilne oborožene čete se pripravljajo na akcijo, kateri ni močne določiti narave v naprej, toda, ki bo gotovo na škodo kristjanskemu prebivalstvu. Govori se, da je vojaško poveljstvo v Sarajevu odredilo, da je v Višegrad, Čajnico, Gorazdo in Zvornik poslati naglo par bataljonov pešcev v pomoč ter da je ojačiti vojaški kordon ob meji Novibazarja.

Po povratku carja Nikolaja II. v Rusijo. Vse rusko časopisje piše refleksije o potovanju ruskega carja na Dunaj, Vratislavo in Pariz. Car se je sicer pomudil tudi na danskem in angleškem dvoru, toda o tem je uverjeno javno menenje, da so ga tjakaj vedle le rodbinske vezi. Toda Dunaj, Vratislava in Pariz so bile tri značilne stacije za sedanje razmerje med evropskimi velesilami. „St. Petersburger Zeitung“ piše n. pr.: „Takega carskega potovanja, kakoršno je bilo to, završeno ravnokar, še ni zabeležila zgodovina. Naš gospodar in car ni vedel le najslajnejših in največjih pridobitev zapadne kulture, ampak skazovala sta se mu spoštovanje in čast, kakoršnega Evropa še nikoli ni skazovala tujim vladarjem. A kaj je vzbujalo toliko oduševljenje, kakoršno je bilo povsodi in to ne samo pri vladarjih in vladah, ampak tudi v narodih, in posebno na Francozkem? Vzrok

temu nista bila samo strašna moč in sila ruskega carstva, ki se osredotočujeta v samodržcu; ne samo osebni čar dobrote in ljubeznivosti mladih soprogov carskih, temveč tudi visoki dar, ki ga je ruski car donesl vsakomur, kamor je došel: zaupanje v mir, sigurnost mira, ki jo je podal carjev obisk. Zares dragocen dar za zapadne narode, je čede pod orožjem in trpeče na vzajemnem nezaupanju“.

Res je tako, kakor pravi peterburški list. Kako so se vendar premenili časi! Do nedavno smo bili navajeni, da se nam je slikalo Rusijo kakor oni živelj v evropskem življenju, ki neprestane vznemirja evropski mir. Rusija je bila, ne, samo trdili so tako, da samo Rusija je tisti nemirni, nespravljlivi, nasilni sosed, ki ne da mirno živeti svojim sosedom! Rusija je bila element vznemirjenja in skrbi Evropi... In danes? Potihnile so klevete; ne le to: vsa Evropa obrača pogled svoj v Peterburg v uverjenju, da je tam trden steber miru in dva ruska carja, umrli oče Aleksander III in vladajoči sin Nikolaj II, se proslavljata kakor viteza miru, dobrotnika Evrope! Tako je tudi to epohalno potovanje Nikola II povito v glorio in sja, odkrite iskrene ljubezni do miru in danes ne odreka nikdo več Rusiji značaja velike širiteljice kulture od jednega dela sveta do drugega. Danes Rusija ni več strašilo politiškim otrokom in na mesto strahu je stopilo — zaupanje in spoštovanje. Dogodki o potovanju carja Nikolaja so bili le vna-nji pojav velikanskega preobrata, izvršivega se v sreih Evrope v sodbi o Rusiji in nje nalogi.

Različne vesti.

341 volilnih reklamacij vložili so včeraj gg. odvetniki dr. Gregorin, dr. Pretner in dr. Ribač proti volilnim listam za predstoječe volitve. Zapisnikar na magistratu ni hotel sprejeti slovenskih reklamacij, pač pa je bil pripravljen vzeti vse reklamacije na zapisnik, seveda v italijanskem jeziku. Ker so se ulegatelji temu protivili, ni sprejel zapisnikar predloženih reklamacij. Kakor pred tremi leti uročile so se reklamacije magistratu s pomočjo visokega namestništva. Reklamacij bilo je za mesto okolo 120, a za okolico okolo 220. Slavni magistrat hotel je s svojim protizakonitim postopanjem preprečiti, da bi „oskrnjevale“ slovenske uloge mestni arhiv, a — pogorel je temeljito! Kot zanimivost povedati nam je, do je bile očetovstvo g. Ivana viteza Nabergoja krivo naznačeno v volilnih listah, vsled česar je moral isti reklamirati popravo.

Kandidatura viteza Bujattija in „Il Piccolo“. Židovsko-liberalnemu življu ni po volji, da hoté Slovenci glasovati za viteza Bujattija, češ, Italijanu ni treba slovenskih glasov. Vse to spletkarenje pa nima drugega namena, nego podpirati kandidato Maranija, kar „Piccolo“ sam priznava najivno. Pravi: „Glasilo goriških Slovencev, „Soča“, izjavilo se je odkrito za viteza Bujattija. Ni pa dvomiti, da vitez Bujatti dađe javno razglasiti, da odklanja glasove Slovencev, kajti, ako tega ne stori, bilo bi, kakor da jih je iskal, a vsi poznajo Slovence, in vedó, da ne darujejo nikdar nikomur ničesar in da ne dajejo nego takrat, kadar sogotovi, da dobé. Ako bi bil vitez Bujatti izvoljen vsled glasovanja Slovencev, bila bi to za njega neprijetna stvar, kajti ti glasovi bi mu natvezili dolžnost podpirati, ali vsaj ne ustavljati se vsem zahtevam sovražnikov Italijanov don Gregorčiča, Coroninija in drugih. Besede „Soče“ v prid Bujattiju so napravile v Gorici odločilen utis. Celó oni, ki iz malomarnosti, zbok trme ali vsled ktereza drugega vzroka niso nameravali iti na volišče, pojdejo sedaj, kajti, kakor pravijo, sedaj je moralna dolžnost Italijanov, da podpirajo kandidata, nasprotnega Slovincem. Kandidatura Maranijeva je pridobila vsled tega novih tal“.

No, mi menimo, da stvar ni baš taka kakor jo slika „Piccolo“, kajti Furlani so menda toliko pametni, da izvolijo poslanca sebi, ne pa zbesnelli goriški klici. Tudi tega ne verujemo, da bi izgled goriških advokatov kaj posebne uplival na Furlane. Saj je ravno naša ultralaška politika, neprestano iščoča najdirektnejih zvez z Italijo, največ pripomogla do tega, da se je skoro popolnoma pretrgala vez med Furlanijo in Gorico in da skoro nikake gospodarske koristi ne vežejo več Furlanov na to mesto. Kdor se hoče prepričati o tem, naj

le gre v Gorico, kadar je tržni dan. Tržni dnevi goriški so malone popolnoma pozabili na Furlane in nago dejstvo je, da te tržne dni vzdržuje in oživlja le slovensko ljudstvo. Ob tržnih dneh je Gorica popolnoma slovensko mesto. Tok gospodarskih koristi Furlanije se je odvrnil popolnoma od mesta goriškega in Furlani morejo najti sobojevnikov za svoje gospodarske potrebe le na deželi, torej med Slovenci. Furlani bi bili torej sovražniki sami sebi, ako bi se podrejali poveljem goriških Židov in odvetnikov. Zato menimo, da jim ne imponujejo ni malo vsa ta zaletavanja „Piccolova“. „Piccolo“ je seveda lahko. Kaj so njemu gospodarske koristi dežele? Njemu je le do italijanske propagande, njemu je le do tega, da se neti grd proti Slovincem. A taka nepatrijotična, trdorsčna in nelojalna politika ima svoje središče uprav v sredi goriške klike. Zato in le zato se „Piccolo“ poganja za Maranija. — Stvar pa je zelo poučna tudi za grofa Badenija. Dogodki ob tej volitvi mu kažejo debelim prstom na one, ki žele miru, in tako tudi na one, ki ne hote miru. Slovenci so ravno sedaj podali najsijajnejši dokaz o svoji miroljubnosti. Pozabili so, da je Bujatti Italijan, hoteli, da bi prišlo do sprave vsaj na gospodarskem polju. In kako delajo Italijanski srditeži! Sami hvalijo vit. Bujattija in mu pripoznavajo vse sposobnosti za poslanca. Vendar rote svoje verne, naj ne dajo glasov temu kandidatu. Zakaj? Ali je morda Bujatti storil kake obljube Slovincem? Ne, saj povdarjajo Italijani sami, da ni dvomiti na italijansko-narodnem mišljenju tega moža! Torej? Zakaj ne bi smel biti izvoljen? Jediní razlog temu je ta, da hočejo tudi Slovenci glasovati zanj! Iz tega sledi, da goriški advokate nočejo miru in da hočejo, da bodi večno klanje med obema narodnostima! Ako bi bila Bujattijeva kandidatura posledica kakega kompromisa, ki bi vezal kandidata na to ali ono stran, potem bi na vse zadnje umeli tudi mi ta odpor goriških srditežev; ali Bujatti se ni vezal nasproti Slovincem in Slovenci ne zahtevajo ničesar od njega. In vendar taka tesnost. Slovenci oddajo svoje glasove za Bujattija, ker je le-ta mirnejega temperamenta in ker žele, da bi boji v deželi zadobili manje odurne in bolj stvarnih oblik. To hočejo Slovenci in menimo, da jim noben človek ne more odrehati priznanja in simpatije! Grofu Badeniju sedaj ni težka sodba v nas in o italijanskih srditežih.

Ubogi okoličani. Iz gornje okolice nam pišejo: Odmevi narodnega shoda, ki se je obdržaval na Proseku dne 24. oktobra t. l., se že pojavljajo. Kako hudo stori našim nasprotnikom vsako zborovanje, vsaki shod, vsaka veselica in sploh vse, kar se tiče narodno-gospodarske stvari, pokazali so že večkrat na razne načine.

Pri odhodu z shoda na Proseku zapela so zbrana pevska društva par pesmi na meji mej Kontoveljem in Prosekom. Tako petje je privabilo v tamošnji gostilni nahajajočega se Kontoveljca, katerega je tako navdušilo lepo slovensko petje, da je vskliknil „živio narod slovenski!“ Ali revež ni slutil, kaj si je nakopal s tem.

Drugo jutro, v ponedeljek, šel je omenjeni Kontoveljec, nič hudega sluté, na svoje delo, ni pa še utegnil dobro prijeti za orodje, ko se mu je približal delovodja ter mu hladno ukazal: „Vzemite orodje in idite!“

Na vprašanje, zakaj ga pošilja z dela, oni siromak niti odgovora ni dobil.

Tudi nekega družega mladeniča, ki je bil v pevskega društva „Danica“, so zagnali z dela. Še par družih so odposlali z dela, ker so se udeležili zborovanja na Proseku.

Kako se morete tako spozabljati, vprašal bi vas delavce, da se drznete na zborovanja, da se drznete upiti „živio Slovenci“? Res je, da ste na slovenski zemlji, na kateri Vas je rodila mati — slovenska, na tisti zemlji, na kateri so preživeli vaši očetje in pradedje; ne mojte pa misliti, da ste na svoji zemlji, kajti stavil bi, da bi se onemu delavcu ne zgodilo nič hudega, ako bi bil vskliknil: „Viva Italia!“ Par klofut bi bil utegnil res dobiti od tamo navzočih, pa kaj je par klofut, ko bi drugi dan gotovo dobil priznanje in pohvalo za to . . . in morda lepo službico.

Neki tujec, prijatelj mi, ki pa ni poznal naših razmer, vprašal me je, kdo da je ta delodajalec, ki zamore tako kaznovati ali plačevati svoje delavce. Je-li kak posameznik? Je-li kako

akcijsko društvo? Naj si bode ta ali oni, rekel je tujec, dotičnik mora biti grozen nasprotnik Slovincem. Jaz pa sem pojasnil tujcu: „Prijatelj, ne samo nas Slovencev, sovražnik je celó dinastije avstrijske. To delodajalec hrepeni in želi, da bise vsaj vsa Adrija priklopila strganemu laškemu čevlju. Ali si me razumel, prijatelj?“

„Kde pa vendar more biti ta?“ vprašal je nadalje radovedni tujec. „Če hočeš znati, povem ti na tiho, pa ne smeš nikomur praviti o tem.“

„Ne črhnem nikomur“, je obljubil tujec na to. Nagnil sem se k prijatelju tujcu ter mu šepnil na uho: „To je ona naša mestna gospodovalna gospóda in vsi njih organi.“

A prijatelj se je čudil. „Kako je to mogoče, ali ni višega gospodarja nad to gospódo? Saj se morajo vendar tudi oni pokoriti višjim odredbam?“ Nisem ga dobro razumel; ponoviti je moral vprašanje, na kar sem mu odgovoril, da res ne vem, če sploh more še kdo kaj ukazati tej gospódi.

Na te moje besede se je prijatelj prijel za glavo ter odšel je na pol mrmraje in smebljaje se. Misli sem in tuhtal o stvari, kako da je mogoče, da radi takih malenkostij odpustčajo ljudi z dela. Ubogi revež-trpin, ki si porabil vso svojo moč, ki si delal leta in leta in ki imaš, če treba, doma ženo bolno in 3, 4 ali tudi več otrok, ne zmožnih, da bi si sami služili kruh, kaj hočeš storiti? Ničesar? Ali bodeš gledal mirno, kako tvoji otroci stradajo? Ali naj tvoja žena umre same bóde? Kaj misliš na to? Kak odgovor daš? . . . Bodeš molčal? . . . Zapodili so te z dela, ker si se udal nedolžnemu veselju ob zvokih narodne pesmi, tiste pesmi, katero te je učila tvoja mati.

Ne smeš se veseliti, ne, podjarmljen moraš ostati. Ne smeš se zganiti, ne smeš govoriti v svojem materinem jeziku! Posluževati se moraš tistega jezika, katerega ljubijo tvoji gospodarji; ljubiti in povelečevati moraš in smeš le domovino svojih gospodov. Tudi če nisi plačan dobro, ali delati moraš in pokoriti se.

Plačevati moraš davke, svoje sinove pošiljati v vojske. In če pride do vojske? Proti kateremu bi se bojevali ti sinovi? Teško ti je dati odgovora na to vprašanje, kaj ne? Res se to vprašanje ne da razmotriti tako z lepa. Ker se pa mi ne ljubi beliti si glave s tem, pustimo je za drugokrat.

Sicer pa sam ne vem, kam gremo, še manje pa, kam pridemo? Prav rad vedel bi to

R a d o v e d n e ž.

S Proseka nam pišejo: V nedeljo dne 1. t. m. so sedeli domači fantje v gostilni pri Klampferju. Proti 11. uri zvečer je prišel za njimi v gostilno naš slavní capovilla in compagna. Peseli so v prvi sobi. Kmalu je ta družba odprla svoja — grla in začela peti „Viva Aleghieri!“, v drugi sobi pa je donela pesem „Hej Slovani“. Ko je ta družba nebodijetrebá čula našo mlo pesem, začela je sikati in rjoveti „Lasse pur . . .“ Našim fantom se je vendar preveč zdelo to izzivanje in ker so se bali, da bi jih oni drugi napadli, ustal je jeden naših fantov in šel stvar prijaviti žendarmiji. Med tem časom pa, ko je ta klical žendarme, prišel je k mizi naših fantov poljski čuvaj, ter jih začel poditi domov. Ti so mu odgovorili mirno: „Kadar nam gospodar ukaže, odidemo, vi pa nimate pravice nas poditi, dokler ste tudi Vi tu in vaša družba“. Na te besede je priskočil capovilla, vzel stolico v roke in začel udrihati po enem ter ga porušil na tla. Kmalu potem je prišel c. k. žendarm, ki je razpršil razgrajče. V ponedeljek na vse zgodaj je šel capovilla iskat fanta, ker mu je stvar smrdela. Hodil je zmiraj za njim in nagovarjal ga, da ne bi tožil, kar se mu je tudi posrečilo, ker so od vseh strani pritiskali na fanta in ga strašili. Plačal mu je 16 litrov vina in 8 porcij rib in se pisje še zdaj nadaljuje.

Gospod capovilla misli, da je stvar končana, pa za takrat se vara, ker c. k. žendarmija je še obvestila dotično oblast, katera kmalo pokliče razgrajča na odgovor.

Zdaj pa vprašamo: kaj delata capovilla in poljski čuvaj v gostilni po 11. uri zvečer. Mesto da bi gledala, da se zaprejo gostilne ob tej uri, hodita sama razsajat.

Na Proseku imamo res lep red. Neki naš nasprotnik se je izrazil nekda: „šon bon de molar pugin“, capovilla pa izvaja praktično to načelo, on udriha s stolico in tepta z nogami. Vi-

deant consules. (Glejte, glejte: saj so imeli skoro prav tržaški listi, ko so trdili, da na Proseku bi trebalo več žandarmov. Vprašamo pa je le — za koga?! Op. uredništva.)

Nekaj o liberalnem naziranju znanega gosp. Vidusso. V nedeljo dne 1. t. m. razobesil je gosp. Vekoslav Goriup na svojem dvorišču slovensko zastavo in zraven 2 metra črno-rumenega traka, kar zadostuje. Kmalu potem je prišel capovilla k gosp. Goriupu in mu velel: „Gosp. komisar Vidusso je ukazal, da koj odstranite slovensko zastavo.“ Za takrat je ni pogodil naš capovilla. Za odgovor je dobil: „Ako mi prinesite od gosp. Vidusso prepoved, pisano seveda v mojem jeziku, dam koj odstraniti zastavo, drugači pa odstranite jo sami, a videli se bomo na nekem drugem mestu.“ Čez pol ure je prišel zopet g. capovilla, ali odšel je prav z istim odgovorom kakor prej, in zastava je vibrala do noči in od zdaj naprej vibrala bode vsako nedeljo.

In še ni prazna torba. Pred tednom odstranil je slavní mestni magistrat 4 okoličane z dela na tlaku, ne da bi vedeli vzroka temu.

Eden izmed njih pa si ni dal miru, dokler ni zvedel zakaj je odstavljen. Koj tisti dan, ko je bil odstavljen, hodil je od Judeža do Kajfeža, pa zaman: nobeden mu ni hotel povedati vzroka. Drugi dan se je vrnil in začel zopet letati. Ker so vedeli, da jih ne pusti v miru, povedal mu je neki inženir, da je odstavljen zato, ker se je udeležil shoda na Proseku. Delavec mu je odgovoril: Zdaj sem zadovoljen, ker vem vzrok, in dodal je še: „Rajši ko bi krenil na drugo pot, poidem na pomol sv. Karla in se vržem v morje.“ Tu imate izgled poštenja vai vi odpadniki! Dan vstajenja se bliža! (Čast temu značajniku! Klobuk z glave pred takim poštenjakom. Še je značajev po naši okolici! Op. ur.) Nebodigatreba.

O postopanju načelnika Vidusso na shodu pol. društva „Edinost“ in o raznih činih tega gospoda so interpelovali v poslanski zbornici poslanci Nabergoj in tovariši. Precej obširno in dobro zasoljeno interpelacijo prinesemo v nocojšnjem večernem izdanju. Priporočamo to interpelacijo g. Vidussu v pazno čitanje.

Mestni svet tržaški je imel dné 7. t. m. nejavno sej. V isti je imenoval nekatere občinske služnike, podelil pristojnost v občino tržaško, podaljšal nekaj mirovin in slednjič rešil razne prošnje.

Strašila na borzi. Predvčerajšnjim so nekateri spretni agenti na borzi v Rimu širili Italiji jake neugodnih vestij ter provzročili s tem, da so italijanske vrednosti nagloma padle, katero okolnost so dotičniki izkoristili jako dobičkonosno. Razglasili so namreč, da so pričela med Italijo in Rusijo pogajanja v ta namen, da Italija odstopi Eritrejo Rusiji (!), nadalje da Francoska zasede Tunis, Italija pa da dobi nalogo zasesti Tripolit (!). Kakor poročajo iz Rima, je v istih trenutkih, ko so italijanske vrednosti padale rapidno, jeden sam borzni agent pokupil vse papirje, katerih so se hoteli iznebiti strasljivci ter nakopičil v svojih rokah gotovo za 6 milijonov vrednosti. Ta manéver je dal seveda lepega dobička, ko so cene zopet narasle na normalno stopinjo. Ista igra se je vršila na borzah v Genovi, Neaplju, Milanu in Parizu.

Tedenska statistika tržaška. V tednu od 25. do 31. min. m. rodilo se je v področju tržaške mestne občine 76 zakonskih otrok (37 moških, 39 ženskih) in 18 nezakonskih (5 moških, 8 ženskih). Razven teh jih je bilo 7 mrtvorojenih. — V isti dóbi je umrlo 73 oseb (41 moških, 32 ženskih). — Zdravniški izkaz navaja med vzroki smrti: 3 slučaje óšpic, 1 sl. škrlatice, 2 sl. legarja, 11 sl. jetike, 8 sl. vnetja sópnih organov, 3 sl. kápi, 4 samomore, 1 umor itd.

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 31. min. do 7. tek. m., bilo je v področju tržaške mestne občine prijavljenih: 17 slučaje óšpic, 3 sl. kóžic, 10 sl. škrlatice, 24 sl. dávice in 4 sl. legárjeve mrzlice. Umrli sti 2 osebi za óšpice, 2 za škrlatice in 1 za dávice.

Opozarjamo na oglas „Mejnarodni panorama“ na četrti strani — serija jako zanimiva.

Izredna plodnost. Iz Zadra javljajo: Te dni je porodila soproga mladega Basilisca, uradnika na sodišču, že v drugič dvojčike ženskega spola. Srečni Basilisca postal je na ta način v treh letih

sakena še oče peterih otrok! Res preveč blagoslova za siromašnega uradnika! — Dne 5. t. m. pa je povila soprega oficijala apelacijskega sodišča v Zadru, Dedanara, četvrtike (!): tri dečke in jedne dekle. Prvi se je rodil ob 2. zadnja ob 6. uri zjutraj. Doslej so vsi štirje živi in prilično razviti. Ležeči jeden poleg drugega na postelji videti so kakor pčunke-igrače.

Žrtve bēde. V Berolinu je živel udovala Limberg, ter delala, nesrečnica, neumorno po dnevu in po noči, da prehrani sebe in svoje tri otroke. Valed prevelikega napora je obolela in ni imela nikogar, ki bi bil otrokom poskrbel za kruh. V svoji obupnosti je po noči zgrabila nož in zaklala vse tri otroke in potem porinila še sebi nož v prsi. Naslednjega dne so našli štiri mrljice, žrtve bēde.

Na dnu reke Berezine. „Novoje Vremja“ poroča, da so se našle na dnu reke Berezine stvari, ki jasno predočujejo propast „velike armade“ Napoleonove o nje begu iz Rusije leta 1812. Dvanajst vrst od Borisova leži vas Studenka in isti nasproti, na drugem bregu Berezine, vasica Brill. Baš med tema dvema vasema so bili Francozi leta 1812. zgradili dva mosta: jednega za pešce, drugega za topništvo in vezove sploh. Od tega časa je minolo štirinosemdeset let in sedaj se je po naključju našlo predmetov, ki govoré o strašni katastrofi leta 1812. Reka Berezina je namreč del sistema plovitbenih kanalov, katere veče baš Berezina z Ulo, postranski reki Dine. Rusko ministertvo za promet je ravno poslednje dni odredilo izčistiti vso zvezo plovitbenih kanalov, da se olajša brodarenje. In tako je med omenjenima vasicama, kjer sta bila mostova Francozov, izvelel stroj iz blata na stotine mrtvaških glav in človeških kostij, kostij konjev, ter najrazličnejšega orožja, kakor pušk, bajonetov, sabelj, sulic, krogelj, topove, čeljad, bobnov, ostrog, gumbov s številkami različnih francoskih polkov, kovanega denarja itd. itd. Razven tega je stroj spravljal na dan tudi mnogo smodnika, ki je ležal v zabojih, utopljenih v Berezini. Vse te predmete so skrbno zabeležili ter jih poslali vojaškemu poveljstvu v Vilni.

Zveza tatov o poroki Italijanskega prestolonaslednika. V Rimu so našli policijski organi celo družbo tatov, ki so „delali“ kar se je dalo za časa slavnostij povodom poroke princa Viktorja Emanuela in princeze Jelene. Posrečilo se je prijati načelnika te „zveze“ in njegovega tajnika. Našli so pri njih in zaplenili najrazličnejših vrednostnih predmetov, nožev, revolverjev in denarja, vse to ukradeno tujcem, ki so bili došli v Rim za časa svatbenih slavnosti. A glavna stvar je ta, da je rimska policija našla tudi raznih spisov, iz katerih so razvidni sokrivci in člani „zaveze“. Na temelji teh beležk je izdala policija nkaže brzojavnim potom in na razne kraje, da je zapreti dotične lopove.

Koledar. Danes (10.): Andrej Avelininski, spozn. — Jutri (11.): Davorin (Martin) škof; Antenodor. — Mlaj. — Solnce izide ob 6. uri 54 min., zatoni ob 4. uri 32 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 11° 5 stop., ob 2 pep. 14 stop. C.

Loterijske številke, izrečane dne 7. t. m.:

Trst	71,	18,	36,	49,	8.
Linc	69,	85,	20,	62,	8.
Inomost	78,	71,	60,	28,	40.

Najnovejše vesti.

Trst 9. Policijski ravnatelj tržaški, dvorni svetnik Tschernko, je umrl danes opoldne po kratki bolezn. Bilo mu je 65 let. Pokojni je bil ljubeznjiv uradnik in ni gojil predsodkov proti Slovincem. Pod njegovim načelnikovanjem je policijsko ravnateljstvo jelo vsaj deloma dopisovati slovenski našim državam. Časten mu spomin!

Dunaj 9. (Poslanska zbornica.) Minister trgovine, baron Glanz, je odgovoril na interpelacijo Biankujajevo, glede uredbe pristojbin paznikom na svetilnikih na morju. Želji interpelanta se ugoditi po možnosti. — Imunitetni odsek je sklenil, nasvetovati zakon, po katerem bi se poslanci le z dovoljenjem dotičnega zastopa mogli zasliševati kakor priče v kazenskih stvareh o izjavah, ki so jih storili v zbornici.

Pariz 9. Položenje na Kreti je postalo zopet bolj vznemirljivo, ker se turška vlada obotavlja z obljubljenimi reformami. (To je tista stara znana igra turške vlade. Opazka ured.)

Trgovinske brzojavke in vesti.

Trgovinske brzojavke in vesti. — Trst za spomlad 1896 8.01 do 8.02 Oves za spomlad 5.95—5.97 Rž za spomlad — — — Kozuza za maj-juni 1897. 4.13-4.15

Trstnim srcem javljamo s tem vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naše preblaga soprega odnosno mati gospa

AMALIJA KOŠUTA

rojena Majer, posestnica,

danes ob 6. uri zjutraj previdena s svetotajstvi za umirajoče, po dolgi in mučni bolezni blago v Gospodu zaspala.

Zemeljski ostanki blage pokojnice položé se k večnemu počitku v sredo dne 11. t. m. ob 9. uri zjutraj na Svetokrižkem pokopališču.

Sv. Križ pri Trstu, dne 9. novembra 1896.

Ivan in Josip, sinova.

Kristijan Košuta, soprog.

Marija, Josipina in Justina, hčeri.

Pšenica nova od 78 kil. f. 7.85—7.90 od 79 kilo. 7.95—8.00 od 80 kil. f. 8.00—8.05 od 81 kil. f. 8.10 8.15 od 82 kil. f. 8.15—8.20. Jedmen 5.10—5.15 pro e 5.15—5.30.

Pšenica: Majhne ponudbe, omejeno povpraševanje. Prodaja 2000 met. stot.2 in pol novč. dražje. Druge vrste sita nespremenjene. Vreme: dež.

Praga. Norafinirani sladkor fer. 12.10, november-december 12.27 mirno.

Praga. Centrifugal novi, postavljive v Trst s carino vred odpošiljatev precej f. 84.— Concasse 85.— Četvorni 86.— V glavah sodih 87.50.—

Barro. Kava Santos good average za november 64.25 za mare 64.75. mlačno.

Hamburg. Santos good average za november 6.— za dec. 53.— za mare 1897. f. 53.— za juli 53.75.

Dunajska borza 9. novembra 1896

	predvčeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.85	101.85
„ „ v srebru	101.85	101.85
Avstrijska renta v slatu	123.40	123.25
„ „ v kronah	101.05	101.05
Kreditne akcije	367.40	365.75
London 10 Let.	119.90	119.85
Napoleoni	9.58	9.53
30 mark	11.74	11.76
100 italj. lir	44.50	44.45

Tržne cene

(Cene se razumejo na debele in s carine vred.)

Domači pridelki.

	Cena	od fer.	do fer.
Fišel: Koks	100 K.	11.50	11.75
Mandoleni	—	—	—
avetlorudeči	—	—	—
temnorudeči	—	—	—
kanarček	—	—	—
bohunjaki	—	10.75	11.—
beli veliki	—	—	—
„ mali	—	9.—	9.50
zeleni, dolgi	—	9.50	10.—
„ okrogli	—	9.—	9.25
mešani hrvaški	—	7.50	7.75
„ štajerski	—	—	—
Maslo fino štajersko	—	65.—	70.—
Jedmen št. 10	—	8.75	9.—
„ 9	—	9.75	12.—
„ 8	—	11.50	11.75
Zelje kranjsko	—	5.50	6.—
Rapa	—	—	—
Krompir	—	2.25	2.50
Presi kranjsko	—	8.—	8.25
Leča kranjska	—	—	—
spah ogerski	—	63.—	65.—
Kart	—	54.—	55.—
Kava Moca	—	165.—	166.—
Ceylon Plant. fina	—	172.—	173.—
„ Perl	—	182.—	184.—
Java Malang	—	147.—	149.—
Portorico	—	163.—	164.—
Guatemala	—	148.—	147.—
San Domingo	—	156.—	157.—
Malabar Plant.	—	—	—
„ native	—	—	—
Laguayra Plant	—	—	—
„ native	—	—	—
Santos fini	—	122.—	126.—
„ srednje fini	—	119.—	121.—
„ srednji	—	112.—	114.—
„ ordinar	—	108.—	108.—
Rio oprani	—	—	—
„ najfiniji	—	12.—	128.—
„ srednji	—	110.—	114.—
Sladkor Centrifugal I. vrste	—	35.25	—
Concasse	—	35.75	—
„ v glavah	—	37.25	—
razkosani	—	36.—	—
Biš italijanski fini	—	24.25	—
„ srednji	—	23.50	—
Japan fini AAA	—	18.25	—
„ srednji	—	17.—	—
Raugoon extra	—	13.50	14.—
„ I.	—	11.—	11.50
„ II.	—	10.25	10.50
Petrolej ruski v sodih	—	19.25	—
„ v zabojih od 29 kil.	—	6.15	—
Olje italijansko najfinije	—	62.—	64.—
„ srednjefino	—	57.—	59.—
bombažno, amerik.	—	31.—	32.—
dalmatinsko	—	31.—	32.—
Limonj Mesinski	—	4.—	5.—
Pomaranče	—	3.—	5.—
Mandeljni Dalmatinski	100 K.	—	—
„ Bari	—	60.—	62.—
Pinjoli	—	87.—	89.—
„ Dalmatinski novi	—	7.—	7.25
„ Pulješki	—	5.—	5.25
„ Pulješki	—	11.—	11.25
„ Grške v venoh.	—	12.—	12.25
Sultanine	—	46.—	54.—
Vamperli novi	—	27.—	28.—
Oljke	—	—	—
Polenovke srednje velikosti	—	48.—	49.—
„ velike	—	47.—	48.—
„ male	—	48.—	49.—

Slanki v velikih sodih 13.—
Šveple —

Oznanilo.

Daje se v najem posestvo v lepi legi, z rodevitnimi njivami. Hiša in gospodarsko poslopje sta v prav dobrem stanju. V pritličju hiše so obokane kleti, 2 sobi, kuhinja in soba za trgovino z magazinom. V prvem nadstropju so 3 velike sobe z vso hišno opravo. Hlev za govejo živino in konje je obokan ter še zraven vodnjak z velikim sadnim vrtom in prostorom za trgovino z lesom. Vse posestvo je pri glavni cesti ter pripravno za krčmarstvo in vsakovrstno trgovino.

Najemniki naj se obrnejo pismeno ali osebno na lastnika:

JANEZ OBLAK, v Grahovem, pošta Cerknica.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisoterna svet“ (Millefort).

Čisti kri ter jo izvrta sredstvo proti onim slučajem, če peče v žolodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. Jeden omot za zdravljenje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMAREN „Al du Mari“ Trst, veliki trg.



Borzni trg št. 14

Sedanja razstava:

Berolin

in njegova bučeža

Jako zanimivo

Ustoppina

20 novč. otroci

10 nov.

LA FILIALE

della

BANCA UNION

TRIESTE

s' occupa di tutte le operazioni di Banca e Cambio-Valute.

a) Accetta versamenti in conto corrente abbuonando l'interesse annuo

per banconote 2 1/2% con preavviso 5 giorni

3 1/2% „ „ 12 „

3 1/2% „ 4 mesi fasso „

3 1/2% „ 8 „

per Napoleoni 2 1/2% con preavviso di 20 giorni

2 1/2% „ „ 40 „

2 1/2% „ „ 3 mesi

3 „ „ 6 „

Il nuovo tasso d'interesse principierà a decorrere sulle lettere di versamento in circolazione a datore del 3 Marzo rispettivamente dal 10 Marzo a secondo del relativo preavviso.

b) In banco giro abbuonando il 2 1/2% interesse annuo sino a qualunque somma; prelevazioni sino a fior. 20.000 — a vista verso chèque; importi maggiori preavviso avanti la Borsa. Conferma versamenti in apposito libretto.

c) Conteggia per tutti i versamenti fatti in qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.

Assume dei propri correntisti l'incasso di conti di piazza, di cambiali per Trieste, Vienna, Budapest ed altri principali città; rilascia loro assegni per queste piazze, ed accorda loro la facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi.

d) Rilascia Vagli del Banco di Napoli, pagabili ovunque presso gli stabilimenti del Banco e presso i suoi rappresentanti e corrispondenti facoltati alla emissione degli insegni.

e) S'incarica dall'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise nonché del incasso d'assegni, cambiali e coupons, verso modica provvigione.

Sulle lettere di versamento attualmente in circolazione il nuovo tasso d'interesse entrerà in vigore al 25 corr. e rispettivamente al 2 Marzo a. c. a seconda del rispettivo preavviso.

Trieste, 20. Febbraio 1896. 1 12